

gaar gennem saa mange Hænder. For Bekvemmeligheds Skyld udleveres fra de større Etablissementer Arbejdet kun til én Person, som saa overgiver det til andre, der tage Arbejdersker i deres Tjeneste for at besørge Leverancen. Man kan nu saa omtrent forstaa, hvad der bliver tilovers til Løn for disse, som udgøre det store Flertal og har det strængeste Arbejde. Ved Forhandlingerne om Medlemmers Optagelse i Foreningen viste der sig ogsaa Vanskeligheder med Hensyn til at skelne mellem Arbejdsgivere og Lønarbejdere.

I disse Dageventes en af Nationaløkonomen Doktor *D. Bergström* udarbejdet Brochure om de stockholmske Syerskers Livsvilkaar. Heri er, blandt andet værdifuldt Materiale, benyttet de Undersøgelser, som Forfatterinden, Fru *Amanda Kerfstedt* har foretaget i denne Sag ved Besøg hos saa godt som hver eneste Syerske her i Hovedstaden. Dette Arbejde maa sikkert komme Syerskernes Forening i høj Grad til gode og vil uden Tvivl blive et af de bedste Forsøg, der hidtil er gjort fra de bedre stilledes Side paa at afljælpe vore Syerskers Nød.

Den næste Fagforening er *Strygerskernes*. Den haardeste Nød, denne Forening ved sin Fremkomst havde at knække, syntes at være Spørgsmaalet om, hvorvidt „Selvforsørgere“ burde tages med i Foreningen eller ikke. Med „Selvforsørgere“ menes saadanne Strygersker, som, bundne af deres ægteskabelige Pligter, arbejde i Hjemmene og da under større Travlhed, saasom kort før Helligdagene, maa tage en eller to Medhjælpere for at kunne overkomme deres Bestillinger. Efter livlige Diskussioner for og imod „Selvforsørgerne“ udstemtes de tilsidst af Foreningen som havende Interesser, der stred mod Arbejderskernes, da de havde saadanne i deres Tjeneste, om end kun ét Par enkelte. De mistænkte fjernede sig med den Erklæring, at Foreningen i økonomisk Henseende skulde komme til at angre dette Skridt, og det synes, som om Ulykesspaadommen er slaaet til, idet Strygerskernes Forening trods den Livlighed, som udmærkede deres Møder, af Mangel paa Midler staar stille i Steden for at gaa fremad. Deres Fraværelse ved Demonstrationen beroede dog imidlertid paa, at de paa en Fredag ikke havde Tid til at forlade deres Strygebrætter.

Der er alligevel al Grund til at haabe, at disse nydannede Foreninger ville bane Vej for flere, om det end ikke gaar saa hurtigt. En af de først paatænkte og uden Tvivl interessante-